

eapropter placuit similiter summo Deo
inperscrutabilem sapientiã per filium
suum adhibere, ut nos sanaret, vivifi-
caret, salvaretq;: largiendo nobis divi-
num Christi sanguinem pro medicina
& emundatione nostrorum peccato-
rum, carnem illius vivificam pro pane
vitæ, vulnera sacrosancta pro panacea
chirurgica, mortem denique sanctissi-
mam pro mortis qua temporalis qua
sempiternæ destructione. Atq; hanc

*Tanta
hominis
est im-
becillitas
ut cœle-
stem me-
dicinam
suis vi-
ribus su-
mere ne-
queat.*

talem tantamq; medicinam, propter
immensam virium nostrarum debili-
tatem, naturamque cœlesti pharmaco-
repugnantem & inimicam, nosmet su-
mere nõ valemus. Quocirca ô benigne
cœlestis & salutaris Medice, non est
quod me maneat, qui nunquam ad sa-
nitatem sic perveniam; trahe autẽ me
ad te, imo me totum mihi eripe, & as-
sume, si me totum sanare animum in-
duxisti. Sin in morbo meo me relin-
quis; illicit, actum est, perij. *Converte
me ergo, ô Deus, & convertar: sana me Do-
mine & sanabor: saluum me fac, & salvus
ero: quoniam laus mea tu es; Jerem. 17.*
Quoad tu differs misericordiã tuam,
tantisper ego cubo in morbo meo, &
vivo morti obnoxius, donec tu vivifi-
cas

cas